

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10248/2025
24.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Основно јавно тужилаштво у Нишу, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Александар Бзенић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 177/25 од 21.05.2025. године, у седници већа одржаној 24.09.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 177/25 од 21.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П2 895/24 од 11.03.2025. године, ставом првим изреке, туженом је одређена мера заштите од насиља у породици тако што му је забрањено да даље узнемирава бившу емотивну партнерку ББ из ..., ул. ... Ставом другим изреке, одлучено је да ће изречена мера заштите од насиља у породици трајати годину дана, уз могућност продужења све док не престану разлози због којих је одређена.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 177/25 од 21.05.2025. године, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20 и 10/23 – др. закон) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Другостепени суд није учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана

374. став 1. у вези члана 396. ЗПП с обзиром да је ценио све битне жалбене наводе туженог којима се оспорава оцена изведених доказа од стране првостепеног суда и дао разлоге за оцену, а нема ни других битних повреда одредаба парничног поступка које могу бити разлог за изјављивање ревизије у смислу члана 407. став 1. ЗПП. Указивање туженог на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП није било предмет оцене овог суда, будући да се ради о повредама које се не могу сматрати ревизијским разлогом у смислу одредбе члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени и сведок – жртва насиља мал. ББ су бивши емотивни партнери који су били у емотивној вези у периоду од октобра 2023. године до краја децембра 2023. године. Мал. ББ је 04.02.2024. године заједно са мајком приступила у просторије ПУ Ниш и пријавила да јој се овде тужени обратио са речима: „Тражила си, а сад ћеш и добити“, да је стално уходи, добацује, прилази у аутобусу, школи, на улици, да долази у школу коју она похађа јер се забавља са девојком која иде у исту школу као она, којом приликом јој је упућивао погрдне речи и вређао је. Туженом је наређењем МУП ПУ Ниш, ЗМП 88/24 од 04.02.2024. године изречена хитна мера – привремена забрана контактирања и прилажења бившој девојци у трајању од 48 часова, која је решењем Основног суда у Нишу 2НП 81/24 од 05.02.2024. године продужена за још 30 дана. Пресудом Основног суда у Нишу К 53/24 од 17.04.2024. године отац мал. ББ правноснажно је осуђен на казну затвора јер је 23.12.2023. године заједно са још два лица тешко телесно повредио овде туженог и угрозио његову сигурност претњом да ће напасти на његов живот и тело. Према налазу и мишљењу надлежног органа старатељства, постоји потреба за изрицањем предложене мере заштите од насиља у породици, забраном даљег узнемиравања мал. ББ у циљу превенирања потенцијалних сукоба између бивших емотивних партнера, имајући у виду да мал. ББ вербализује страх, да између њих постоје континуирани конфликтни односи упркос прекинутим контактима, као и да се воде поступци пред судом.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да су у понашању туженог према бившој емотивној партнерки стечена обележја породичног насиља у смислу члана 197. Породичног закона и изречена је предложена мера забране даљег узнемиравања из члана 198. став 2. тачка 5. истог закона у трајању од годину дана.

По оцени Врховног суда неосновано се ревизијом туженог указује на погрешну примену материјалног права.

Насиље у породици дефинисано је чланом 197. Породичног закона („Сл. гласник РС“ број 18/05, 72/11 и 6/15), тако што је у ставу 1. прописано да се под насиљем у породици подразумева понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно стање и спокојство другог члана породице, док су у ставу другом наведени карактеристични видови насиља у породици који се у пракси најчешће испољавају, уз одређење да се насиљем у породици сматра свако дрско, безобзирно и злонамерно понашање које један члан породице испољава према другом члану породице. Поред тога, у члану 198. став 1. наведеног закона прописано је да против члана породице који врши насиље суд може одредити једну или више мера заштите од насиља у породици којим се привремено забрањује или ограничава одржавање личних односа са другим члановима породице, док је у ставу 2. тачка 5. прописано да мера заштите од насиља у породици је забрана даљег узнемиравања

члана породице, при чему се мере заштите од насиља могу одредити у трајању од највише годину дана (став 3.).

Следом наведеног, насиље у породици подразумева свако понашање које одступа од стандарда уобичајеног опхођења и комуницирања са члановима породице, за које да би било квалификовано као насиље у породици није неопходан одређени континуитет (трајност таквог понашања), већ је у одређеним ситуацијама довољан и један акт понашања који има карактер насиља у породици. Поред тога, неопходно је да суд покаже „нулту толеранцију“ на насиље што подразумева да се свако понашање које одступа од стандарда нормалног опхођења и комуницирања са члановима породице мора квалификовати као дрско, безобзирно, односно злонамерно понашање. Компоненте насиља у породици и његова суштинска обележја која га јасно разликују од дозвољеног понашања утврђује суд имајући у виду све објективне и субјективне, као и специфичне околности сваког конкретног случаја.

Из утврђеног чињеничног стања судови основано закључују да се понашање туженог према мал. ББ карактерише као насилничко и које одступа од уобичајног понашања у међусобним односима чланова породице (они су чланови породице на основу члана 197. став 3. тачка 5. ПЗ). Испољено понашање туженог угрожава превасходно физичко и душевно здравље и спокојство мал. ББ, код које ствара осећај неспокојства, узнемирености, несигурности и страха, као и бојазни за сопствени живот, што оправдава изрицање мере заштите од насиља, прописане чланом 198. став 2. тачка 5. Породичног закона. Наиме, имајући у виду све околности конкретног случаја, изрицање ове мере заштите од насиља у породици неопходно је како би се мал. ББ пружила заштита и обезбедили мир и спокојство за одређени временски период и као таква представља адекватну и сврсисходну меру заштите од насиља према утврђеној врсти и обиму насиља, а којом се могу створити услови за превенцију понављања насиља и обезбеђења спокојства и безбедности жртве насиља у породици.

Наводима ревизије оспорава се правилна примена материјалног права, а заправо се наводи ревизије односе посредно или непосредно на чињенично стање које по мишљењу ревидента није правилно или потпуно утврђено у спроведеном поступку. Међутим, ови наводи нису основани и не доводе у сумњу правилност побијане пресуде у погледу примене материјалног права садржаног у наведеним одредбама Породичног закона, које су нижестепени судови правилно применили одлучујући о одређивању предложене мере заштите од насиља у породици. Зато су као неосновани оцењени сви ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права, док оспоравање правилности утврђеног чињеничног стања није разлог за изјављивање ревизије у смислу одредбе члана 407. став 2. Закона о парничном поступку. Осим тога, ревизијским наводима се понављају наводи жалбе, које је другостепени суд ценио и правилно закључио да су неосновани.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић